

pantofii

M Horlaci

aşa de trişti
ochii scormonesc locuri ascunse
mâinele desprinse din trunchi
pipăie din amintire
cenuşa rămasă
astăzi
îţi port pantofii şi mersul tău
ascunde ceva nerostit

ca o toamnă târzie pe dealuri
străbat
cu paşii de plumb
şi parcă
e-o mlaştină drumul
iar umerii însângeraţi de povară
amintesc clipei
tălpile obosite

lustruiesc timpul cu batista iubirii
si ajung
unde nervoasă ploaia
lasă adânci
urme de tată